

[Statsministeren.]

Tale om at lovgive paa Finansloven. Dette er jo ganske urigtigt. Det, der foreligger her, er slet ikke det samme som det, der forelaa i 1925; og i hvert Tilfælde, hvis der her er Tale om at lovgive paa Finansloven, var der ogsaa Tale om at lovgive paa Finansloven i forrige Aar, og da fandt de Konservative ingen Anledning til at tage den Stilling, som de nu tager. Og dette er saa meget mere besynderligt, som de Konservative i Aar vidste, at Forsvarsordningen vilde blive bragt til Afgørelse i denne Samling. (Afbrydelse). Ja, hvilken Afgørelse, det maa de, der skal træffe Afgørelsen, afgøre; hvis de Konservative mener, at de, 28 Mand i Folketinget, kan diktere Afgørelsen, maa de have store Tanker om deres Magt og Indflydelse. Men det er lovet dem, og det er sagt dem, at Regeringen ikke vilde hjemsende Rigsdagen, før der var truffet en Afgørelse i Forsvarssagen, for vi krævede ogsaa en Ordning, og det forekommer mig da mere end besynderligt, at det netop i Aar skulde være nødvendigt at indtage en saa ejendommeligt demonstrativ Holdning.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var meddelt mig og meddelt Regeringen, at det konservative Folkeparti tog Forbehold med Hensyn til Finansloven. Det er ganske rigtigt. Jeg husker meget godt en Samtale, hvor det konservative Folkepartis Repræsentant meddelte mig, at de forbeholdt sig deres Handlefrihed, og jeg svarede dertil: Ja, Handlefrihed, det har vi alle sammen nok af, det gælder om at bruge den til det rigtige. Jeg husker ogsaa, at det i den Samtale blev antydnet, at det kunde godt være, de ikke vilde stemme for Finansloven; jeg tillod mig da at bemærke, om de Herrer var klare over Konsekvenserne deraf.

Jeg hører i Dag, at de har været klare over Konsekvenserne; jeg havde egentlig ikke tænkt mig det, og det stemmer heller ikke med de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte under den korte tredie Behandling af Finansloven, hvor det ærede Medlem udtalte Ønske om, at Finansloven kunde gaa op til Landstinget; men det maa altsaa have været en Fortalelse, de ærede Medlemmer var ganske klare over, hvad der vilde ske, naar de Konservative meddelte, at de ikke kunde stemme for Finansloven.

Jeg tror nu, det i al politisk Gerning er godt ligesom i alt, hvad man foretager sig, at tænke en lille Smule over, hvad Konsekvenserne af ens Handlinger kan blive. Og Konsekvensen af det, der skete i Tors-

dags, kan der ikke være Tvivl om; jeg tror, at alle, der vil tænke over det, vil indrømme, at Konsekvensen er draget rigtigt, der var ingen anden Mulighed.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller refererede et Venstreblads Udtalelser, maa jeg sige, at jeg i Morges læste en Udtalelse af den konservative Generalkorrespondent — jeg ved ikke, hvem det er; det er en, der skriver til de konservative Blade —, og han udtaler, at i disse 2½ Aar er der intet udrettet. Det er en haard Dom fra konservativ Side, hvor man dog vel ikke vil fragaa, at man har ydet i hvert Fald nogen Støtte til det Arbejde, der er gjort.

Men nu vil det vise sig, hvad Vælgerne mener, om de mener, at der intet er udrettet. Det synes jeg slet ikke vi skulde diskutere her i Dag, for det er slet ikke, hvad vi diskuterer her, der er det afgørende. Afgørelsen ligger nu, hvor den skal ligge, nemlig hos Vælgerne, og vi indanker med Tillid og Fortrosthed netop det Arbejde, der er udført i de 2½ Aar, for Vælgernes Afgørelse.

De Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte, og som jo ikke var mig nye og ukendte, giver mig ikke Anledning til at forlænge denne Debat.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bebrejdede Regeringen, at den ikke havde raadført sig med Partierne, inden den tog sin Beslutning at tilraade Kongen, at der skulde udskrives Folketingsvalg. Jeg kan, som Forholdene ligger, sige, at vi fra vor Side ikke har noget at bebrejde Regeringen, dette Forhold vedrørende. Situationen var saa blændende klar, saaledes som den højtærede Statsminister her har udviklet det, at der i Virkeligheden kun kunde være een af to Ting at gøre, og vi har ikke noget at indvende imod, at den højtærede Statsminister har valgt den Vej, som han nu har valgt, at udskrive Valg.

For øvrigt maa jeg sige, at det forekommer mig noget ejendommeligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bebrejder Regeringen dens Standpunkt. Thi ved at læse „Berlingske Tidende“ nu til Morgen, faar man Indtryk af, at i hvert Fald en Del af de Konservative er af en helt anden Opfattelse end den, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har givet Udtryk for her. Der er altsaa delte Meninger om dette Spørgsmaal som om saa meget andet indenfor Konservatismen.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i det Opgør, der her finder Sted mellem de to hidtil allierede Regeringspartier, og naar jeg